

Målnummer:	Ö75-89	Avdelning:	
Domsnummer:	SÖ149-90		
Avgörandedatum:	1990-03-26		
Rubrik:	Hinder har ansetts föreligga mot att pröva besvär över utmätning som anförts sedan beslut om utbetalning av utmätta penningbelopp har vunnit laga kraft. 18 kap 7 § 2 och 3 st samt 14 § UB.		
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none">• 18 kap. 7 § andra st. utsökningsbalken (1981:774)• 18 kap. 7 § tredje st. utsökningsbalken (1981:774)		
Rättsfall:	NJA 1982 s. 808		

REFERAT

(Jfr 1982 s 808)

För uttagande av det allmännas fordringar på R.B. utmätte kronofogdemyndigheten i Stockholms distrikt d 30 mars 1988 kontanter om 35 000 kr. Pengarna hade påträffats i ett av R.B. förhyrt bankfack. Vid utmätningen gjordes intet undantagande enligt 5 kap 1 § 7 UB. Samma dag, alltså d 30 mars 1988, redovisades och utbetalades de utmätta medlen.

I en skrift, som - enligt vad som framgår av handlingarna i målet - inkom till kronofogdemyndigheten d 2 maj 1988 eller möjligen redan d 27 april 1988 anförde R.B. besvär mot utmätningens beslut i Svea HovR. Enligt yttrande av kronofogdemyndigheten hade besvären inkommit i rätt tid.

HovR:n (hovrättsråden Hoff, Sederblad och Dahlgren, referent) anförde i slutligt beslut d 20 dec 1988: Yrkanden i HovR:n m m. R.B. har yrkat att HovR:n skall upphäva utmätningen, i första hand på den grunden att utmätningen gjorts trots en ingången överenskommelse om avbetalning på skulden och i andra hand på den grunden att hans ekonomiska situation är sådan att han för sin försörjning är i oundgängligt behov av de utmätta penningmedlen.

Riksskatteverket har i avgiven förklaring anført: De utmätta medlen har redovisats och utbetalts till utmätningssökanden d 30 mars 1988. Då besvär anförts mer än tre veckor efter det att medlen utbetalts, kan besvären över utmätningen inte prövas.

Sedan det under målets handläggning i HovR:n uppmärksammats att kronofogdemyndigheten vid utbetalningen d 30 mars 1988 av de utmätta medlen fördelat dessa felaktigt mellan fordringar avseende skatter och fordringar avseende felparkeringsavgifter, har R.B. anført att redovisningen uppenbarligen är felaktig och under åberopande därav yrkat att den skall lämnas utan avseende vid bedömningen av "om besvären inkommit i rätt tid".

Riksskatteverket har å sin sida gjort gällande att - även om fördelningen i sig av de utmätta medlen mellan statens olika fordringar blivit felaktig - utbetalningsbeslutet som sådant är korrekt och ej ändrat.

HovR:ns skäl. R.B:s talan avser endast besvär över beslutet om utmätning. Kronofogdemyndigheten har redovisat och utbetalt de utmätta medlen redan d 30 mars 1988. Det förhållandet att kronofogdemyndigheten därvid felaktigt

fördelat de utbetalda medlen mellan det allmännas olika fordringar på R.B. kan enligt HovR:ns bedömning ej anses medföra att utbetalningsbeslutet som sådant varit felaktigt.

I och med att beslutet ej överklagats vann det laga kraft när den i 18 kap 7 § 3 st UB föreskrivna besvärstiden utgick d 20 april 1988. Eftersom beslutet om utbetalning vann laga kraft redan innan R.B. anförde besvär över utmätningen, kan beslutet inte hävas även om besvären över utmätningen skulle bifallas. Vid sådant förhållande får frågan om utmätningens bestånd anses ha förfallit. R.B:s besvär över utmätningens beslut kan därför ej föranleda någon HovR:ns åtgärd.

HovR:ns avgörande. Besvären föranleder inte någon HovR:ns åtgärd.

R.B. (ombud advokaten S.S.) anförde besvär och yrkade att HD måtte bifalla hans talan om hävning av utmätningens beslut.

Riksskatteverket bestred ändring.

HD förordnade att riksskatteverket skulle avge yttrande vari borde lämnas upplysning om hur det vanligen förfäres vid utmätning och omedelbar utbetalning av medel till sökanden med hänsyn till bestämmelserna i 18 kap 7 § 2 och 3 st UB om fullföljd mot beslut om utmätning respektive utbetalning. I anledning härav ingav och åberopade riksskatteverket d 21 dec 1989 ett från kronofogdemyndigheten inhämtat yttrande, vari anfördes bl a: I A-mål redovisas inbetalda medel omedelbart om ej handläggaren lämnar särskilda instruktioner. I det senare fallet balanseras medlen alternativt insätts på räntebärande konto.

I normalfallet redovisas medlen alltså genast. Vid utmätning av t ex banktillgodohavanden dröjer det tills banken redovisar medlen till kronofogdemyndigheten (kfm). När medlen inkommit till kfm redovisas de snarast vidare. Från utmätningens dag till kfm:s redovisningsdag kan i dessa fall förflyta ett flertal veckor.

Sker utmätning i t ex bankfack eller kontanter i övriga fall där förrättningsmannen får omedelbar tillgång till medlen kan utmätningens dag och redovisningsdagen sammanfalla.

I E-mål sker redovisning av utmäta kontanta medel i normalfallet ca 10-14 dagar efter utmätningens dag.

Som synes sker ingen samordning av reglerna i 18 kap 7 § 2 och 3 st UB, i den mening att med redovisning avvaktas tills besvärstiden över utmätningens beslut utgått. Något krav på sådan samordning kan ej heller utläsas ur UB:s regler.

Målet avgjordes efter föredragning.

Föredraganden, RevSkr Melchior, hemställde i betänkande att HD måtte meddela följande beslut:

Skäl. Av handlingarna i målet framgår följande. För uttagande av det allmännas fordringar på R.B. utmäta kronofogdemyndigheten d 30 mars 1988 ett kontant belopp på 35 000 kr som hade påträffats i ett av R.B. förhyrt bankfack. De utmäta medlen redovisades och utbetalades samma dag. R.B., som delgavs underrättelse om utmätningen d 6 april 1988, överklagade utmätningens beslut genom en skrift som inkom till kronofogdemyndigheten d 2 maj 1988 eller möjligen d 27 april 1988. Enligt kronofogdemyndighetens prövning hade besvären inkommit i rätt tid.

Talan mot utmätningens beslut av förevarande slag skall enligt 18 kap 7 § 2 st UB föras inom tre veckor från det beslutet delgavs klaganden. Mot beslut om fördelning och utbetalning av medel förs talan däremot enligt tredje stycket

samma paragraf inom tre veckor från beslutet. Av 18 kap 14 § UB följer vidare att besvär över utmätning numera kan prövas även sedan utbetalning av medel skett (jfr däremot NJA 1978 s 200). En förutsättning härför är dock att talan mot utmätningen har skett innan beslutet om utbetalning av medlen har vunnit laga kraft. (Jfr prop 1980/81:8 s 1239 och NJA 1982 s 808.)

Av utredningen i målet framgår att kronofogdemyndighetens beslut d 30 mars 1988 om utbetalning av medlen hade vunnit laga kraft då R.B:s besvärslaga tidigast kan ha kommit in till kronofogdemyndigheten, dvs d 27 april 1988. Vid detta förhållande har, såsom HovR:n funnit, besvären över utmätningen inte bort upptas till prövning. R.B:s besvärstalan i HD skall därför lämnas utan bifall.

HD:s avgörande. HD lämnar besvären utan bifall.

HD (JustR:n Nyman, Jermsten, referent, Magnusson, Nyström och Munck) fattade slutligt beslut i enlighet med betänkandet.

Sökord: Utmätning; Laga kraft; Avvisande av talan; Fullföljd av talan

Litteratur:
